

РЕШЕНИЕ

№ 5618

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5261** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ срещу Решение от 20.04.2021г на Софийски районен съд, постановено по НАХД №16302/2020г, с което е отменено НП №42-0001616/16.09.2020г на Директора на РД „АА“ [населено място], издадено срещу [фирма]. С последното за нарушение по чл.91б, ал.1, т.1 от ЗАвтПр е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева. на основание чл.97, ал.1, предл.последно от ЗАвтПр. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява.

Ответникът – редовно призован, не изпраща представител. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде отменено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на [фирма] на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.97, ал.1, предл.последно от ЗАвтПр, за нарушение по чл.91б, ал.1, т.1 от ЗАвтПр, е наложено административно наказание - имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 18.08.2020г. около 12.50 часа в [населено място]. на [улица], в сградата на РД ..АА“-С. е установено, че във връзка с извършване на тематична проверка относно транспортната му дейност, превозвачът „А. П. - К.“ О. не е представил документи, изискани с известие № 50-00-47/12/04.08.2020г. в точка 4, а именно пътни листа и графици за работа и почивка на водачите за периода от 20.01.2020г. до 20.04.2020г., видно от приемно-предавателен протокол с № 50-00-47/14 от 18.08.2020г.

Фактическата обстановка е квалифицирана като нарушение на по чл.91б, ал.1, т.1 от ЗАвтПр .

На жалбоподателя бил издаден акт за установяване на административно нарушение , а въз основа на него - съставено процесното наказателно постановление.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По същество същият е приел, че датата на извършване на нарушението не е определена в съответствие със закона. Освен това е счел, че доколкото е налице частично изпълнение на задължителното предписание на чл.91 б ал.1 т.1 от ЗАвтПр , не е осъществен съставът на нарушението. Ето защо, е отменил наказателното постановление.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, макар и не по всички изложени в него мотиви .

Касационната инстанция не споделя извода на първоинстанционния съд, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени

процесуални нарушения.

Разпоредбата на чл.42 и чл.57 от ЗАНН вменява в задължение на контролните и наказващия орган да опишат в АУАН и НП всички обстоятелства, свързани с извършването на нарушението, както и да посочат ясно и недвусмислено датата на осъществяването му. Това в случая не е сторено.

Видно от съдържанието на приложените по преписката акт и постановление, безспорно заявена е единствено датата на установяване на нарушението – 18.08.2020г. - когато е извършена проверката, приключила с констативен протокол.

Съгласно разпоредбата на чл.91б. ал.1, т.1 от ЗАВП, посочена като нарушена, превозвачите и собствениците на автогари са длъжни да предоставят на служителите от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за проверка всички документи, свързани с превозите на пътници и товари. Доколкото се касае за тематична проверка по смисъла на чл.91а. ал.3 от ЗАВП, съобразно чл.91а, ал.4 от ЗАВП, ИА „АА“ може да изисква от предприятията представяне в определен срок на документацията, свързана с елементите на проверката. Самият ред за осъществяването и е изрично определен в Наредба № Н-14 от 27.08.2009г., издадена на основание чл.91а. ал.11 от ЗАВП. В чл.12, ал.5 от същата, изрично се сочи, че изисканите при проверката документи се представят в съответната териториална структура на И А "АА в седемдневен срок от получаване на уведомлението за проверката. В случая контролните органи са изискали необходимите им документи с известие с изх. № 50-00-47/12/04.08.2020г. В същото обаче, от една страна са посочили цитирания по-горе 7-дневен срок за представяне на документите, считано от получаване на известието, а от друга са фиксирали конкретна дата - 10.08.2020г. Ако се приеме, че срокът за представяне на изисканите документи е 10.08.20г., то неизпълнението на задължението на превозвача ще бъде налице на следващия ден -11.08.20г., който би се явил дата на извършване на вмененото нарушение. Такава не е посочена нито в АУАН, нито в НП. Ако се следва указанието за изпълнение на предписанието в срока по чл.12, ал.5 от Наредбата, то датата на евентуално извършеното нарушение би била обвързана с тази на получаване на уведомлението за проверката, респективно с изтичане на седемдневния срок за представяне на документите. В акта за нарушение и наказателното постановление не е посочено кога въпросното уведомление е връчено на задълженото лице, както и кога е изтекъл законоустановения срок по Наредбата.

Горното налага следните изводи:

Допуснатото двусмислие досежно срока за изпълнение на задължението за представяне на документи е поставило в невъзможност жалбоподателя да узнае кога всъщност следва да стори това. Освен това възпрепятства и съдебния контрол досежно преценката дали е налице допуснато нарушение и кога е осъществено. Това обосновава становище, че при съставяне на АУАН и НП е допуснато съществено процесуално нарушение, по смисъла на чл. 42 т.4 и чл.57 т.5 от ЗАНН, вменяващо в задължение на контролните и наказващия органи да опишат всички обстоятелства, свързани с извършване на нарушението. Горното, макар и констатирано от

първоинстанционния съд, не е изведено като правен извод, обосноваващ отмяна на атакуваното НП.

На следващо място: В обжалваното постановление липсва дата на извършване на нарушението. Както бе посочено по-горе, цитирана е само тази на неговото установяване. Датата на осъществяване на противоправното деяние е съществен елемент от описанието на същото и като такъв, включен в предмета на доказване. / чл.42 т.3 и чл. 57 т.5 от ЗАНН/. Отсъствието му води не само до непълнота на административното обвинение, но и накърнява съществено правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Ето защо, същото представлява съществено процесуално нарушение, допуснато при издаване на НП. Като такова, налага извод за незаконосъобразност и отмяна на последното.

По съществуващото на обжалваното НП, съдът е приел, че съставът на вмененото нарушение би бил изпълнен единствено в хипотезата на непредставяне на нито един от изисканите документи. В хода на съдебното следствие е установено, че жалбоподателят е представил по-голямата част от описаните в уведомлението по чл.12, ал.5 от Наредбата документи.

Настоящата инстанция не споделя този извод. Разпоредбата на чл.91б. ал.1, т.1 от ЗАвтПр, посочена като нарушена, е недвусмислена - превозвачите и собствениците на автогари са длъжни да предоставят на служителите от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за проверка всички документи, свързани с превозите на пътници и товари. Когато се касае за тематична проверка по смисъла на чл.91а. ал.3 от ЗАвтПр, както в случая, ИА „АА“ изисква документацията, свързана с елементите на проверката. При тези обстоятелства, непредставянето в срок и на част от конкретнопосочените документи осъществява състава на цитираната по-горе императивна правна норма. В случая обаче, обстоятелството, че жалбоподателят е изпълнил в почти пълен обем вмененото му задължение, наред с наличието на други смекчаващи отговорността обстоятелства /отсъствие на несъстovoмерни вредни последици, липса на данни за други допуснати нарушения на ЗАвтПр/ налага извод, че дори и да се приеме, че е осъществено описаното в НП нарушение, същото поради своята маловажност, не следва да бъде наказвано. Горното обуславя отмяна на обжалваното НП, поради издаването му в противоречие със закона / вж. Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. д. № 1 / 2007 г., на Върховен касационен съд, ОСНК/.

Като е достигнал до същия правен извод, макар и на различни основания, и е отменил процесното НП, първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 20.04.2021г по НАХД №16302/2020г. на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.